

Nataliya Hado

Lwowski Uniwersytet Narodowy im. Iwana Franki, Lwów

Media katolickie w erze internetyzacji: nowe środki i niezmienna misja

ABSTRAKT

Szybki rozwój Internetu powoduje głębokie przemiany w tradycyjnych mediach i w kulturze współczesnej, obejmując swym wpływem wszystkie sfery życia, w tym religijną. Nowe możliwości w Internecie, jakimi są: globalna dostępność, multimedialność, interaktywność, prędkość, powodują nowe formaty środków religijnej komunikacji internetowej, zwłaszcza katolickiej. Celem artykułu jest analiza, w jaki sposób zmieniają się media katolickie w erze internetyzacji. Autorka stawia i dowodzi słuszności hipotezy, że media katolickie w trakcie licznych transformacji nie zmieniają swojej misji i kluczowych celów.

SŁOWA KLUCZOWE: nowe media, media katolickie, transformacja

Wstęp

Od samego początku Kościół katolicki aktywnie komunikował się z wiernymi i światem, nie tylko werbalnie, ale też poprzez listy apostołskie. Pojawienie się możliwości drukowania od 1450 roku uczyniło Kościół aktywnym uczestnikiem na rynku piśmienniczym, poprzez publikowanie książek, a następnie wydawanie prasy. Jest wiele publikacji z tego okresu. Święty Franciszek Salezy (François de Sales), wybitny uczestnik oraz innowator w społecznej komunikacji XVI–XVII w., dystrybuował pierwsze w historii broszury o treści religijnej. Od tego czasu środki komunikacji społecznej Kościoła katolickiego doświadczały zmian w zależności od możliwości technicznych – od słowa drukowanego, radia, telewizji do Internetu. Pierwsze dokumenty Kościoła katolickiego na temat mediów zaczynają się pojawiać od 1487 roku, a najbardziej znane z nich, które są teraz doktryną komunikacji, to te wydane w XX wieku – wraz z pojawieniem się radia i telewizji oraz wypracowane na II Soborze Watykańskim.

Mimo stereotypu, że Kościół nie docenia środków komunikacji społecznej i traktuje je krytycznie, w dokumentach katolickich możemy znaleźć dowody nie tylko rozumienia możliwości mediów, ale także oczekiwania od kapłanów korzystania z nich w pracy duszpasterskiej.

Doktrynę komunikacji społecznej można uznać za „najszerze i najgłębsze teologiczne rozpracowanie całego spektrum zagadnień, związanych z polityką społeczeństwa informacyjnego i polityką informacyjną Kościoła”¹. „Ponieważ w żadnym innym Kościele nigdy tak głęboko nie badano problemów komunikacyjnych”², uzmysławia to, jak poważnie Kościół katolicki traktuje media. Kwestię roli mediów dla Kościoła katolickiego przedstawił jeszcze papież Paweł VI w *Evangelii nuntiandi* pisząc, że Kościół byłby winny przed swoim Panem, gdyby nie używał tych potężnych pomocy, które ludzki umysł coraz bardziej usprawnia i doskonali (EN 45).

Koncepcja i misja mediów katolickich

Jasne rozumienie mediów Kościoła katolickiego zawarte zostało w dekrete *Inter mirifica* (O środkach społecznego przekazu, 1963). Jest tam zamieszczona również definicja prasy katolickiej jako takiej, która – wywodząc się i będąc zależną bezpośrednio od władzy kościelnej, musi oddziaływać „wyraźnie w tym celu, by urabiać, umacniać i popierać opinię publiczną, zgodnie z prawem naturalnym, nauką i nakazami katolickimi, oraz by podawać do wiadomości i należycie wyjaśniać fakty dotyczące życia Kościoła”³.

Dziennikarz, wydawca i redaktor naczelny czasopisma „Prawda”, bliskiego Kościołowi, A. Moch, rozwijając określoną w dekrete definicję, starał się opracować wyczerpującą charakterystykę prasy katolickiej, jako takiej, która „utrzymuje katolicki pogląd i stojąc na gruncie kościelnym, i w zgodzie z hierarchią katolicką, omawia i ocenia przebieg życia publicznego w oparciu o zasadę *sentire cum Ekleziya* (myśleć z Kościołem) i tak tworzy publiczną opinię w duchu Kościoła katolickiego”⁴.

Te definicje częściowo dają pogląd Kościoła katolickiego na rozumienie misji katolickich mediów. Jednak jeszcze głębszą ich misją jest niesienie orędzia zbawienia (co jest spójne z misją Kościoła katolickiego). Można więc w związku z tym stwierdzić, że „uformowanie się nauki Kościoła o mediach, w której prawda oparta na głoszeniu orędzia zbawienia jest głównym celem działalności mediów katolickich”⁵ stanowi podstawę ich rozumienia.

Nowe media – stara misja

Rolę, znaczenie i przyszłość nowych mediów Kościół katolicki docenił wystarczająco wcześniej. Słowo *komputer* po raz pierwszy zabrzmiało w 1990 roku,

¹ Филипчук С. В. Інформаційна політика українських християнських церков, w: <http://naub.oa.edu.ua/2009/informatsijna-polityka-ukrajinskyh-hrystyianskyh-tserkov/#respond> (31.10.2015).

² Балаклицький М. Що об'єднує журналістів і вірян, w: [http://osvita.mediasapiens.ua/material/1387\(31.10.2015\)](http://osvita.mediasapiens.ua/material/1387(31.10.2015)).

³ Sobór Watykański II, *Dekret Inter mirifica*, p. 14, w: <http://www.paulus.org.pl/display,213.html> (31.10.2015).

⁴ Юраш А. Католицька концепція журналістики / А. Юраш // Вісник Львівського ун-ту. – (Серія журналістика; вип.20. – Львів, 1997. – с. 27.

⁵ K. Pokorna-Ignatowicz, *Kościół w świecie mediów*, Kraków 2002, s. 84.

w orędziu Jana Pawła II z okazji Światowego Dnia Środków Społecznego Przekazu. Papież zachęcał w nim do korzystania z nowych narzędzi dla propagowania niezmiennej misji Kościoła⁶.

Także Papieska Rada Środków Społecznego Przekazu publikuje informację *Etyka w środkach społecznego przekazu* (2000), w której wspomina o Internecie – sieci o światowym zasięgu i z natychmiastowym dostępem do informacji, którą ludzkość zaczęła tworzyć na początku trzeciego tysiąclecia ery chrześcijańskiej. Autorzy dokumentu podkreślają, że „pomimo ogromnej mocy, jaką dysponują media, są one tylko środkami przekazu komunikacyjnego, to znaczy narzędziami przeznaczonymi do zastosowania na dobre lub na złe”⁷, a wybór jak z nich korzystać, zawsze pozostaje człowiekowi.

Później w swoim orędziu *Rozgłaszajcie to na dachach: Ewangelia w epoce globalnej komunikacji* (2001), papież Jan Paweł II wspomina „pozytywny potencjał Internetu, zdolnego przenosić także religijne informacje i nauczanie poza wszelkie bariery i granice. Możliwość przemawiania do tak szerokiego kręgu odbiorców nie istniała nawet w najbardziej fantastycznych wyobrażeniach tych, którzy głosili Ewangelię przed nami. W naszej epoce potrzebne jest zatem aktywne i twórcze wykorzystanie mediów przez Kościół. Katolicy powinni odważnie <otworzyć drzwi> środków przekazu Chrystusowi, tak aby Jego Dobra Nowina była głoszona z dachów całego świata!”⁸

Rok później papież wygłosił orędzie *Internet: nowe forum głoszenia Ewangelii* (2002), w którym potwierdził, że Kościół traktuje sieć „z realizmem i zaufaniem. Internet, podobnie jak inne narzędzia komunikacji, jest środkiem, a nie celem samym w sobie. Może on stworzyć doskonałe warunki do prowadzenia ewangelizacji, pod warunkiem, że będziemy zeń korzystać w sposób kompetentny, z pełną świadomością jego zalet i wad. Nade wszystko zaś Internet, jako narzędzie, które dostarcza informacji i rozbudza nasze zainteresowania, może stać się okazją do pierwszego spotkania z chrześcijańskim przesłaniem, szczególnie dla młodych, którzy coraz częściej korzystają z cyberprzestrzeni, uważając ją za swe okno na świat”⁹. Kościół uważa jednak, że Internet może być stosowany mądrze dla ewangelizacji i rozwoju człowieka. Papież oznajmił, że właśnie dlatego stanowczo postanowił skorzystać z tego forum, uzbrojony Ewangelią Chrystusa – Księcia Pokoju i wzywa cały Kościół „do odważnego przekroczenia tego nowego progu, do wyptknięcia <na głębię> cyberprzestrzeni”¹⁰.

⁶ Jan Paweł II, *Misja Kościoła w erze komputerów*. Orędzie Papieża Jana Pawła II na 24. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, <http://paulus.org.pl/display,243.html> (31.10.2015).

⁷ Papieska Rada ds. Środków Społecznego Przekazu, *Etyka w Środkach Społecznego Przekazu*, p. 11, <http://www.nonpossumus.pl/encykliki/PRSSP/ewssp/> (31.10.2015).

⁸ Jan Paweł II, *Rozgłaszajcie to na dachach: Ewangelia w epoce globalnej komunikacji*, Orędzie na 35. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, p. 3, w: <http://paulus.org.pl/display,232.html> (31.10.2015).

⁹ Jan Paweł II, *Internet: nowe forum głoszenia Ewangelii*, Orędzie na 36. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, p. 3, <http://paulus.org.pl/display,231.html> (31.10.2015).

¹⁰ Tamże, s. 6.

Papieska Rada Środków Społecznego Przekazu opublikowała jednocześnie dwa dokumenty na ten temat. Pierwszy z nich – *Kościół a Internet* – wskazał, że Kościół korzysta z tych środków do komunikacji zewnętrznej i wewnętrznej, a doskonałym komunikatorem i przykładem oraz istotą komunikacji Kościoła jest Jezus¹¹.

W drugim dokumencie – *Etyka w Internecie* – znajduje się stwierdzenie, że Kościół powinien powiedzieć światu prawdę, którą otrzymał, korzystając również z Internetu¹². Słowo Kościoła o misji mediów, w tym Internetu, nadal brzmi w corocznym papieskim orędziu na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu – (24 stycznia). Papież Benedykt XVI uważał, że Kościół musi korzystać z nowych mediów, aby wypełnić je treścią chrześcijańską i przez nie głosić Ewangelię¹³. A Papież Franciszek określa jako misję nowoczesnych mediów – doprowadzić człowieka wielkiego cyfrowego kontynentu do spotkania z Chrystusem¹⁴.

Jak widać, Kościół katolicki uważa Internet, wraz z prasą, kinem, radiem i TV za nowoczesny kanał ewangelizacji. Tak więc, zmieniają się środki, ale nie zmienia się misja. Dobrze służyły jej *stare* media, na funkcjonowanie których obecnie znacząco wpływa rozwój globalnej sieci i Internetu, do których coraz częściej przenoszone są prasa, telewizja i radio.

Transformacja starych mediów w środowisku nowych możliwości

Zrozumieć, w jaki sposób według przedstawionej doktryny Kościoła i nowych możliwości Internetu zmieniają się media katolickie można, analizując Radio Watykańskie, które od ponad 80 lat doświadczało przemian technicznych i zmian form prezentacji informacji: transmisja głosu, drukowany newsletter i konwergencja tekstu, głosu i wideo w Internecie.

Papież Pius XI, założyciel Radia Watykańskiego, pisze, że wiele razy wykorzystywał media do swojej misji – „wzmoczenia jedności duchowej między trzodą i Pastierzem”¹⁵, i nazywa radio dobrym narzędziem, aby wykonać zadanie Kościoła – wniesić dla każdego człowieka przesłanie zbawienia wiecznego¹⁶.

W świecie było tylko kilka aktywnych nadajników radiowych, ale Papież Pius XI zrozumiał znaczenie własnego radiowęzła dla Watykanu. Zaraz po podpisaniu

¹¹ Papieska Rada ds. Środków Społecznego Przekazu, *Kościół a Internet*, <http://www.nonpossumus.pl/encykliki/PRSSP/kai/> (31.10.2015).

¹² Papieska Rada ds. Środków Społecznego Przekazu, *Etyka w Internecie*, <http://www.nonpossumus.pl/encykliki/PRSSP/ewssp/> (31.10.2015).

¹³ Orędzie Papieża Benedykta XVI na 45. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, *Prawda, przepowiadanie i autentyczność życia w erze cyfrowej*, <http://www.paulus.org.pl/display,222.html> (31.10.2015).

¹⁴ Orędzie Papieża Franciszka na 48. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, *Przekaz w służbie autentycznej kultury spotkania*, <http://www.paulus.org.pl/display,219.html> (31.10.2015).

¹⁵ Papież Pius XI, *Miranda prorpus*, Encyklika o filmie, radiu i telewizji, s. 11, http://www.nonpossumus.pl/encykliki/Pius_XII/miranda_prorsus (31.10.2015).

¹⁶ Tamże, s. 115-124.

Traktatu Laterańskiego w 1929 roku papież poprosił laureata Nagrody Nobla i jednego z twórców radia Guglielmo Marconiego, aby pomógł stworzyć rozgłośnię radiową. W dniu 12 lutego 1931 roku po raz pierwszy na falach Radia Watykańskiego zabrzmiało przemówienie Papieża Piusa XI: „Niech będzie pochwalony Pan Bóg, który w naszych czasach dał taką moc człowiekowi, że jego głos dochodzi do krańców ziemi”¹⁷. Sam papież Pius XI przemawiał w radiu 27 razy. To właśnie on 25 grudnia 1936 rozpoczął tradycję transmisji świątecznego pozdrowienia z błogosławieństwem Papieża *Urbi et Orbi* (Miastu i światu), którą jego następcy nadal podtrzymują.

Radio Watykańskie stopniowo wzmacnia swój przekaz i zasięg: najpierw brzmiało tylko w języku łacińskim i włoskim. A osiem lat później, w 1939 roku, kiedy zmarł papież Pius XI, nadawane z watykańskiego konklawe relacje, gdy wybierano jego następcę, Piusa XII, prowadzono w dziewięciu językach.

W czasie wojny Radio Watykańskie nadawało swoje programy w dziesięciu językach i rozpowszechniało setki tysięcy listów od rodzin, które poszukiwały zaginionych i jeńców wojennych. Ponadto aktywnie działało w celu ochrony Żydów, jak wynika z dokumentów opublikowanych poprzez fundację *Pave the Way*. Radio papieża i Kościoła popierało ludzi w różnych częściach świata, dotkniętych przez reżimy totalitarne. Szczególnie dla Ukrainy Zachodniej i ukraińskiej diaspory Radio Watykańskie jeszcze przed wojną stało się ważnym źródłem informacji. A nawet więcej – ważnym elementem Kościoła i społeczeństwa. Także we Francji uczestnicy sprzeciwu kopiowali informacje Radia i rozpowszechniali nielegalnie.

W okresie powojennym liczba języków wzrosła do trzydziestu. Ponieważ stosowania krótkofalowej częstotliwości nie mogła zablokować cenzura, miało to ważną rolę w okresie przemian dokonujących się w Europie w latach dziewięćdziesiątych XX wieku.

Do pierwszych eksperymentalnych audycji Radia Watykańskiego odnosi się *Scientiarium Nuncius Radiofonicus* i drukowane formy: Biuletyn Papieskiej Akademii Nauk i czasopismo „L'Osservatore Romano”. Pierwsze programy były w większości religijne i naukowe, transmitowano także nabożeństwa, przekazywano informacje o działalności Stolicy Apostolskiej i Kościoła katolickiego. Od pielgrzymki papieża Pawła VI w 1964 roku do Ziemi Świętej dziennikarze zaczęli towarzyszyć papieżowi w podróżach międzynarodowych.

Audycje Radia Watykańskiego stawały się coraz bardziej interaktywne: dziś programy liturgiczne stanowią zaledwie 5 procent nadawania, wiadomości 7 procent, a muzyka – 17 procent¹⁸. Ale mimo to nadal istnieją programy, które pojawiły się jako pierwsze i są kontynuowane. Na przykład program radiowy *Chrześcijańskie Horyzonty* (Orizzonti Cristiani) nadawany od 1945 roku ma nawet odrębną stronę

¹⁷ Білик І. До 80-річчя Радіо Ватикану, w: <http://www.canonic.org.ua/golovnistastorinka/1/308-do-80richchja-radio-vatikanu.html> (31.10.2015).

¹⁸ Там же.

internetową. W 1990 Radio Watykańskie przechodzi od nadawania na tradycyjnej krótko- i średnioterminowej fali do Internetu i transmisji satelitarnej. Nagrywanie analogowe zastąpiło cyfrowe, a miejsce magnetofonów zajęły komputery. Radio jest dostępne na stronie internetowej (www.Radiovaticana.org), gdzie od początku jego powstania można posłuchać nagrań audycji radiowych i znaleźć tekst wiadomości.

Dziś audycje Radia Watykańskiego nadawane są w około czterdziestu językach i transmitowane również w Internecie. Jego strony internetowe w różnych językach zawierają informacje o działalności papieża (*audiencje, Angelus, podróże apostołskie*), najważniejsze wiadomości dotyczące Kościoła katolickiego i świata.

Za pośrednictwem kamery internetowej można monitorować wszystko, co dzieje się na placu Świętego Piotra. Na stronie internetowej Radia Watykańskiego można zaliczyć wirtualną wizytę w muzeum, zobaczyć archiwalne zdjęcia i filmy, historię rozgłośni. Aplikacja mobilna pokazuje kompletność oraz nowoczesność strony internetowej Radia Watykańskiego.

Przejście radia do sieci zaciera nie tylko granice czasowe i przestrzenne, ale także znacznie obniża koszty. Darmowy biuletyn „Radio Vaticana programmes”, który kiedyś publikowany był w nakładzie 337 tys. egzemplarzy, teraz można znaleźć na stronie internetowej w dziewięciu językach albo codziennie uzyskiwać go pocztą elektroniczną.

Nowa era – era konwergencji związana z aktywną działalnością w Internecie, zaczęła się dla Radia Watykańskiego w 2007 roku. Strona Radia łączy w sobie tekst, dźwięk, zdjęcia, wideo, hipertekst, hiperlinki, multimedia. Mówienie o radiostacji, która nadaje tylko w Internecie, oczywiście jest jeszcze przedwczesne, ale mamy wyraźne oznaki bliskiej współpracy radia, telewizji i Internetu, która wciąż się rozwija.

Niektórzy badacze uważają, że jest to najlepszy sposób współlistnienia mediów, ponieważ właśnie w Internecie można umieścić „najbardziej kompleksowy pakiet informacji (bez ograniczeń czasu i przestrzeni, z dodatkowymi hiperlinkami, grafiką, dźwiękiem, wideo ilustracjami i licznymi komentarzami)”¹⁹. Chociaż strona Radia Watykańskiego nie zezwala na komentarze, od 2010 roku działają strony w sieciach społecznościowych Facebook i Tweeter (piętnaście i siedem języków odpowiednio), a od 2009 roku – na YouTube.

Można stwierdzić, że strona Radia Watykańskiego łączy wszystkie cechy nowoczesnej transmisji. Głównymi celami Radia są nadal: swobodne, uczciwe i skuteczne głoszenie orędzia chrześcijańskiego i komunikacja centrum katolicyzmu z różnymi krajami świata, aby szerzyć naukę papieża, informować o działalności Stolicy Apostolskiej i o życiu Kościoła katolickiego, a także pomagać wierzącym ocenić bieżące problemy w świetle nauki Kościoła²⁰.

¹⁹ Потятиник Б. Интернет-журналистика : навч. посіб. / Борис Потятиник. – Львів: ПАІС, 2010. – с. 49.

²⁰ La nostra Storia, w: <http://it.radiovaticana.va/chisiamo.asp> (31.10.2015).

Dyrektor telewizji watykańskiej Federico Lombardi zaznaczył, że dziś, aby pełnić te zadania, należy stosować najnowsze technologie²¹. Radio Watykańskie najpierw jest głosem Kościoła i papieża, więc tematycznie ważniejszymi, bez względu na możliwości techniczne transmisji, są aktualności z życia katolickiego świata, raporty, komentarze na temat religijnych, historycznych i kulturalnych tematów, wywiady, katechizacja, programy muzyczne, dyskusje na temat problemów naszych czasów. Niezmienny hymn Radia Watykańskiego: „Chrystus zwycięża, Chrystus króluje” – jest audioświadczeniem, że media katolickie realizują swoją główną misję: niosą posłanie Chrystusa, dobierając odpowiednie do wymogów czasów środki. Dla pracowników Radia od 1951 roku patronem misji jest Archanioł Gabriel, który przyniósł oczekiwaną nowinę o zbawieniu ludzkości.

Wieloletni szef służby angielskiej Radia Sean Patrick Lovett mówi, że realizacja misji jest warunkiem udanej transformacji w czasach szybkiego rozwoju mediów. Radio Watykańskie jako pierwsze podaje główne wiadomości o problemach ludzkości, głodzie, klęskach żywiołowych, podkreśla się w nim te wydarzenia, które nie otrzymują wystarczającej uwagi w innych mediach²². Radio pozostaje głosem Kościoła i papieża, których główną misją jest, jak to było niejednokrotnie wskazane, nieść świadectwo prawdy, bez względu na środki.

Wnioski

Nowe możliwości w Internecie, jakimi są globalna dostępność, multimedialność, hipertekstualność, interaktywność, prędkość, powodują nowe formaty środków religijnej komunikacji internetowej, zwłaszcza katolickiej.

Jednak na przykładzie nauczania Kościoła katolickiego i działalności Radia Watykańskiego mamy dowód, że główna misja mediów katolickich jest niezmienna – nieść posłanie Chrystusa, dobierając odpowiednie do czasu narzędzia. W związku z tym zastosowanie nowych możliwości komunikacji za pośrednictwem Internetu powinno być uważane za konsekwentną kontynuację strategii, jaką ma Kościół katolicki wobec mediów.

Bibliografia

- Юраш А. *Католицька концепція журналістики* / А. Юраш // Вісник Львівського ун-ту. – (Серія журналістика; вип.20. – Львів, 1997. – с. 27.
- Jan Paweł II, *Misja Kościoła w erze komputerów*, Orędzie Papieża Jana Pawła II na 24. Światowy Dzień Pokorna-Ignatowicz K., *Kościół w świecie mediów*, Kraków 2002.

²¹ Ottant'anni di tecnica e missione: una riflessione di padre Lombardi, http://it.radiovaticana.va/news/2011/02/12/ottantanni_di_tecnica_e_missione:_una_riflessione_di_padre_lombardi/it1-461728 (31.10.2015).

²² Лаветт Ш. Ніколи ще в нашій історії ми не знали так багато і не розуміли так мало, в <http://www.telekritika.ua/radio-svit/2012-08-27/74447> (31.10.2015).

Потятиник Б. Інтернет-журналістика : навч. посіб. / Борис Потятиник. – Львів: ПАІС, 2010.

Źródła internetowe

- Балаклицький М. *Що об'єднує журналістів і вірян*, w: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/1387>(31.10.2015).
- Білик І. *До 80-річчя Радіо Ватикану*, w: <http://www.canonic.org.ua/golovnistorinka/1/308-do-80richchja-radio-vatykanu.html> (31.10.2015).
- Jan Paweł II, *Rozgłaszajcie to na dachach: Ewangelia w epoce globalnej komunikacji*, Orędzie na 35. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, p. 3, w: <http://paulus.org.pl/display,232.html> (31.10.2015).
- Jan Paweł II, *Internet: nowe forum głoszenia Ewangelii*, Orędzie na 36. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, p. 3, w: <http://paulus.org.pl/display,231.html> (31.10.2015).
- Филипчук С. В. *Інформаційна політика українських християнських церков*, w: <http://naub.ua.edu.ua/2009/informatsijna-polityka-ukrajinskykh-hrystyianskykh-tserkov/#respond> (31.10.2015).
- La nostra Storia, w: <http://it.radiovaticana.va/chisiamo.asp> (31.10.2015).
- Лаветт Ш. *Ніколи ще в нашій історії ми не знали так багато і не розуміли так мало*, w <http://www.telekritika.ua/radio-svit/2012-08-27/74447> (31.10.2015).
- Sobór Watykański II, *Dekret Inter mirifica*, p. 14, w: <http://www.paulus.org.pl/display,213.html> (31.10.2015).
- Środków Społecznego Przekazu, w: <http://paulus.org.pl/display,243.html> (31.10.2015).
- Orędzie Papieża Benedykta XVI na 45. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, *Prawda, przepowiadanie i autentyczność życia w erze cyfrowej*, w: <http://www.paulus.org.pl/display,222.html> (31.10.2015).
- Orędzie Papieża Franciszka na 48. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, *Przekaz w służbie autentycznej kultury spotkania*, w: <http://www.paulus.org.pl/display,219.html> (31.10.2015).
- Ottant'anni di tecnica e missione: una riflessione di padre Lombardi, w: http://it.radiovaticana.va/news/2011/02/12/ottantanni_di_tecnica_e_missione:_una_riflessione_di_padre_lombardi/it1-461728 (31.10.2015).
- Papieska Rada ds. Środków Społecznego Przekazu, *Etyka w Środkach Społecznego Przekazu*, p. 11, w: <http://www.nonpossumus.pl/encykliki/PRSSP/ewssp/> (31.10.2015).
- Papieska Rada ds. Środków Społecznego Przekazu, *Kościół a Internet*, w: <http://www.nonpossumus.pl/encykliki/PRSSP/kai/> (31.10.2015).
- Papieska Rada ds. Środków Społecznego Przekazu, *Etyka w Internecie*, w: <http://www.nonpossumus.pl/encykliki/PRSSP/ewssp/> (31.10.2015).
- Papież Pius XI, *Miranda prorsus*, Encyklika o filmie, radiu i telewizji, p.11, w: http://www.nonpossumus.pl/encykliki/Pius_XII/miranda_prorsus (31.10.2015).

Catholic media in the era of the Internet: new means and unchanging mission

Summary

The rapid development of the Internet makes profound changes in the traditional media in contemporary culture, touches all spheres of life, including religion. The new opportunities on the Internet make new formats of online communication. The religious means also. The purpose is to research how Catholic media are changing according to new opportunities in the era of the Internet. Author makes and proves the hypothesis that the Catholic media during the many transformations do not change their mission.

Key words: new media, the Catholic media, transformation